Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26469
Copyright: Admont, Benediktinerstift

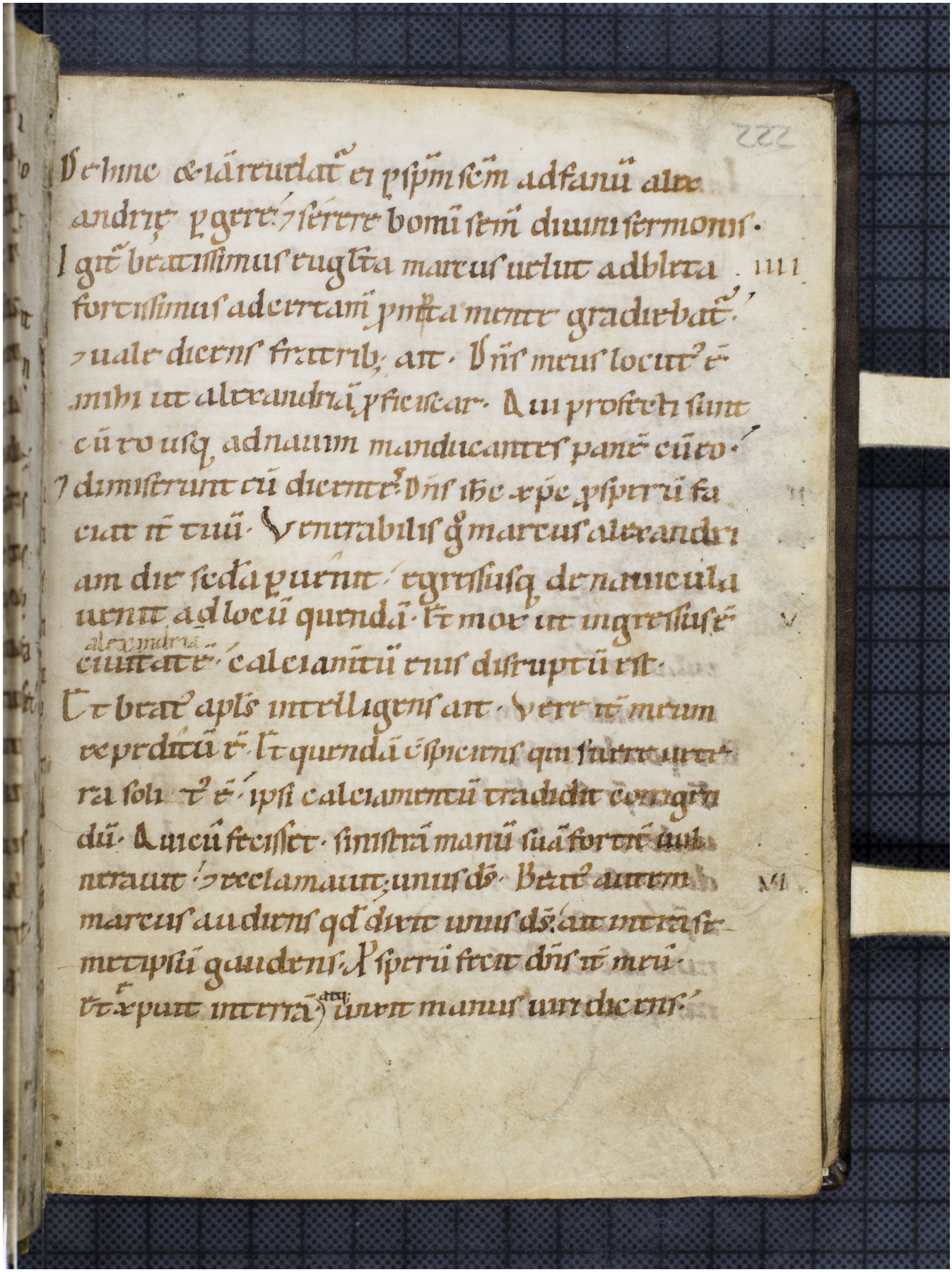

222

Verhinc & iãrcudat̃ ei pspm sẽm adfanũ alex
andriẹ pgere ⁊ sẽrere bomũ sẽm diuini sermonis.
Igit̃ beatissimus eugelta marcus uelut adbleta IIII
fortissimus adcertam̃ pnta mente gradiebat̃
⁊ uale dicens fratrib; ait. Dn̄s meus locut̃ ẽ
mihi ut alexandriã pficiscar. Qui profecti sunt
cũ eo usq; ad nauim manducantes panẽ cũ eo
⁊ dimiserunt eũ dicentes. Dn̄s ihe xp̄e psperitũ fa
ciat te tuũ. Venerabilis ꝯ marcus alexandri
am die sedã pueniens egressusq; de naue ula
uerunt ad locũ quendã. Et mox ut ingressus ẽ
alexandriã
ciuitatẽ. calciamentũ eius disruptũ est.
Et beat̃ apls intelligens ait. Vere te meum
ẽ peditũ ẽ. Et quendã ẽspiciens qui sutor erat
ra soli t ẽ. ipsi calciamentũ tradidit corrigẽ
dũ. Qui cũ fecisset. sinistrã manũ sua fortẽ uul
neraut ⁊ exclamauit; unus ds. Beat̃ autem
marcus audiens qd̃ dixit unus ds. ait intra se
metipsũ gaudens. Psperitũ fecit dn̄s te meũ
Et expuit in terrã ⁊ unxit manus eius dicens.